Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

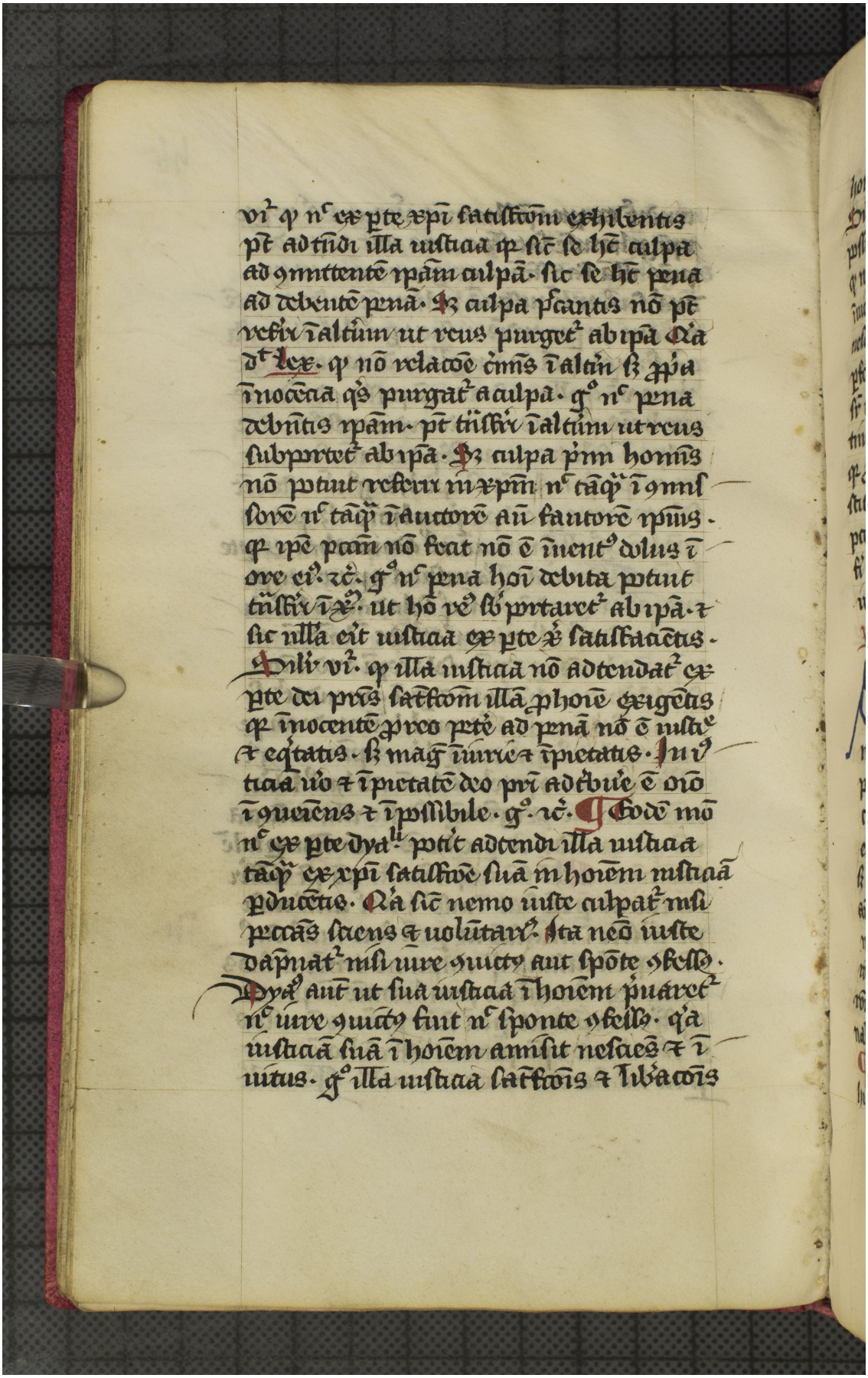

vi² q nc ex pte xpi satisfōm exhibentis
pt adtendi illa iustiaa qp sic se hē culpa
ad ignitentē ipsam culpā. sic se hē pena
ad debentē penā. Sz culpa p̄cantis nō pt
relaxari in altum ut reus purgetur ab ipsa. Qa
dt lex. q nō relaxōe cōmis in altū sz ppia
innocēcia qs purgat a culpa. g nc pena
debitis ipsam. pt tūsfer in altum ut reus
subportet ab ipsa. Sz culpa p̄m hominis
nō potuit referri in xpm nc tāq̄ in ignis
sore nc tāq̄ in auctore aū sanctore ipsius.
qp ipe peccām nō fecit nō e incent dolus in
ore eius. rc. g nc pena hoi debita potuit
tūsfer in xm. ut hō re sō portaret ab ipsa. et
sic nulla erit iustiaa ex pte x satisfactis.
Solvi vi². q illa iustiaa nō adtendat ex
pte dei pris satisfōm illa phoie exigentis
qp innocente pro reo pte ad penā nō e iusti
et eqtatis. sz magis iure et ipietatis. In v
tiaa uo et ipietate deo pri adtribuie e oio
in quantum et in possibile. g. rc. Quod mō
nc ex pte dyabi potest adtendi illa iustiaa
tāq̄ ex xpi satisfōe sua in hominem iustiaa
pducētis. Qa sic nemo iuste culpat nisi
peccās sciens et uolūtarie. Sta neq̄ iuste
damnat nisi iure iuncto aut spōte obcecato.
Dyabo aut ut sua iustiaa in hominem puaret
nc iure iuncto fuit nc sponte obcecato. qa
iustiaa sua in hominem amisit nesciens et in
iustus. g illa iustiaa satisfōis et liberacōis